

Listy má a strom to není,
na těch listech spousta čtení.
Když tě bolí v krku, v bříšku, do postele vezmi...

KAMARÁDKU KNÍŽKU

KNIHY

Text a hudba:
Marie Kružáková

1. Dívám se do knížek - utíká koblížek, vlk straší
2. Prohlížím obrázky a mám jen otázky - kde bydlí

kůzlátka a další pohádka... Písmenka jak brouci
Křemílek? Kam letí motýlek? Vím, jak se oblékat,

pobíhají, jenže já nevím, co povídají.
umýt se, jíst - zatím však neumím písmenka číst.

**Víte, na co máme knížky?
Aby pejsci, kočky, myšky
záviděli pod oknem,
jak si doma spolu čtem.**

**Kouzelnými vrátky,
pospěš s námi do pohádky.
Všichni už se na nás ptají.
Tak už pojď, ať nečekají.**

(Dva stojí proti sobě, ruce zvednuté do
upažení a vzájemně se za ně drží, ostatní
bránou probíhají – procházejí vrátky.

O smutné knížce

V jednom velkém domě, který stojí na
náměstí, je spousta polic, poliček, stojánků,
štelárků a na nich je plno knížek. Některé
nemají žádné obrázky, ale spousta knih má
krásné kresby. Jsou v nich namalované
princezny, princové, králové ale i

čarodějnice, draci a všelijaké obludy.

V jedné z těchto poliček stála knížka, nebyla ani moc velká, ani moc tlustá, ani moc malá,
ani moc tenká, byla to zkrátka taková obyčejná knížka. Vedle ní stály velké barevné knihy, které si
pořád někdo bral do rukou a prohlížel si je, listoval v nich a potom si je odnesl domů. Ony, když se
potom vrátily zpět do police, vyprávěly té obyčejné knížce, jaké viděly velké pokoje a skříně, jak
ležely na nočním stolku a seznámily se s ostatními knihami a naše obyčejná knížka byla moc
smutná a trápila se, že si jí nikdo nevšímá, nepůjčuje si ji domů a ona nikdy nepozná jiná místa a
bude pořád stát jenom v tom velkém domě na poličce.

„Proč si mě nikdo nechce půjčit?“, ptala se knížka. Vždyť nejsem tak ošklivá a mám také
hezké obrázky, ostatní knížky jen krčily listy, že neví.

Jednou přišla do knihovny holčička, měla dva pletené copánky a na nose brýle a rozhlížela se
po poličkách a pořád nevěděla, jakou by si půjčila knihu domů. Jedna se jí zdála moc velká, druhá
zase barevná no a ta třetí ta se jí prostě nelíbila. Najednou si všimla naší smutné knížky, vzala ji
lhostejně do ruky a řekla si, že je to stejně jedno jakou si vezme knížku, protože se jí stejně žádná
nelíbí. Holčička byla mrzutá, protože jí bolelo bříško a hlava, a tak vzala naši smutnou knížku
podpaží a loudala se domů.

Vůbec netušila, jakou má knížka radost, ta se pořád rozhlížela celou cestu kolem sebe a byla moc šťastná, že si ji konečně někdo půjčil a chce si ji přečíst. Ale holčička, když přišla domů nezačala číst, položila knížku na poličku, sundala si brýle, lehla si do postýlky a usnula. Ráno se knížka dozvěděla, že je holčička nemocná. Ta jen spala nebo se dívala na televizi.

Naše knížka zase začala být smutná, když už si jí někdo půjčí tak si ji ani nepřečte? Jednoho dne se holčička vzbudila a zjistila, že už jí břicho nebolí a hlavička už skoro taky ne, vstala z postýlky, aby si vzala z poličky panenku a všimla si knížky, kterou si půjčila a na kterou úplně zapomněla. Byla zvědavá, co se v ní píše nasadila si brýle na nos a začala číst.

Najednou zjistila, že knížka není vůbec obyčejná naopak, že je velice zajímavá a má hezké obrázky, zkrátka a dobře naše smutná knížka se holčičce moc líbila. Odpoledne jí přišla navštívit kamarádka, která si knížku také půjčila, aby si ji přečetla a naše knížka už nebyla smutná, ale byla z ní veselá kniha.

Příklady otázek

- *Mohou být knížky poklad? Proč?*
- *K čemu slouží knížky?*
- *Co by se stalo, kdyby lidé nevymysleli knížky?*
- *Co by se stalo, kdyby všechny knížky ze světa zmizely?*
- *Jak se chováme ke knížkám, jak si s nimi (ne)hrajeme? Co by se stalo, kdyby všechny knížky zmizely?*

Z čeho je kniha vyrobená? Kde se bere papír?

Co vše máme doma z papíru – hledání a pojmenování předmětů.

Výroba ručního papíru

Pomůcky – starý papír (noviny, sešity, ubrousky, toaletní papír, podsady na vejce...), houbička, plastové víko/tác, potravinová fólie, voda, mixér

Natrháme kousky starého papíru (cca 1-3 cm). Vložíme je do nádoby, zalejeme vodou a necháme odležet nejlépe do druhého dne. Po odležení rozmixujeme (slejeme přebytečnou vodu). Můžeme přidat barvivo nebo škrob pro zpevnění. Kousky rozmixované papírové hmoty vkládáme na víko vyložené potravinovou fólií a rukama utlačujeme do roviny. Pro srovnání můžeme přejet válečkem, ozdobit sušenými kvítky... Houbičkou vysajeme přebytečnou vodu a necháme dostatečně vyschnout

Skládání pohádky

Obrázky třídíme na hromádky podle pohádky, poté se pokusíme sestavit její děj a podle obrázků ho převyprávět.

Hry s knížkami

- Jaké knihy doma máme? Zkuste najít co nejvíce druhů knih – pohádkové, kuchařky, encyklopedie, společně si je prohlédněte a popovídejte, co v nich můžeme najít
- Knihy můžeme řadit podle velikosti, tloušťky, barev.
- Procvičování pojmů malá x velká, silná x tenká, nová x stará

Několik knih rozložíme na zem a podle indicií zkusíme uhodnout jednu vybranou (př. Připravím knihy o zvířátkách a myslím si knihu O pejskovi a kočičce – jako nápovědy dávám – v knize vystupují kamarádi, jsou to zvířata, mají nohy, mají oči, jsou dva, jeden štěká atd.) K aktivitě můžeme využít kostky (knoflíky...) kdy na každou knihu, pro kterou je indicie pravdivá knoflík položíme a sledujeme, která jich bude mít nejvíc – která vyhrává

Cvičení s knížkami

– z knih uděláme na zemi kruh – běháme kolem nich, slalomem, obíháme je, přeskakujeme, procvičujeme pojmy nad, pod, vedle, mezi, před, za... (stoupni si před knihu, dej knihu mezi kolena, na dlaň...)

- *Vybíráme knihu* – knihu držíme v rukách před sebou, otáčíme trupem ze strany na stranu
- *Bereme knihu z police* – dáme knihu nad hlavu a uděláme hluboký úklon až k nohám
- *Sedáme si, jdeme číst* – střídáme dřep, stoj
- *Otáčíme listy* – turecký sed, knihu držíme oběma rukama před tělem, rukama otáčíme

Hra na knihkupectví

Víte kde můžeme knihy koupit?

Udělejte si doma prodejnu knih. Vyberte knihy, které budou k prodeji, roztrďte je podle žánru (pohádkové, o zvířátkách, kuchařky, atlasy, leporela, slovníky, knihy pro dospělé atd.). V prodávání a kupování se střidejte. Nezapomeňte na slušné vystupování, když do obchodu přijdete, hezky pozdravte, poproste, co potřebujete..

Takto si můžete zahrát i na knihovnu, jen si místo peněz připravíte výpůjčkové kartičky. Knihy můžeme označit symboly, aby bylo na první pohled jasné, o jaké se jedná: např. pohádky = koruna, leporela = dudlík, zpěvníky = noty, učebnice = číslo a písmeno, atlasy = zeměkoule, encyklopedie = otazník, časopisy = pastelka, knihy pro dospělé = brýle

Hádanky pohádkové postavy

Sedm krků a dvě křídla,
sedm tlam chce spoustu jídla.
Chrlí oheň, dýmu mrak,
je to sedmihlavý ...

Kdo to tady tančí asi?
Bílé šaty, dlouhé vlasy.
Zlaté jako třezalka,
je to víla...

V rákosinách u rybníčku
líčí hrnek na dušičku.
Ze šosu mu voda stříká,
dejte pozor na...

Kdopak asi v domku bydlí?
U stolečku sedm židlí.
Sedm hrnků na polici,
Kdo tu bydlí? ...

Zmazaná od popela,
tančit s princem to by chtěla.
Obuje jí střevíček –
usměje se z pod víček.
Kdo to je?

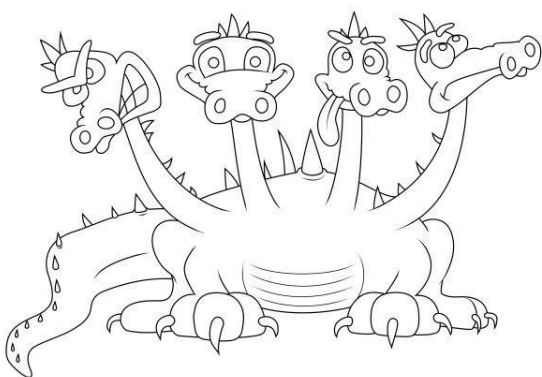
Kdopak bere za kliku
u chaloupky z perníku?
A kdopak loupe perníček?
Mařenka a ...

Jestli máte skřítky rádi,
zvou vás lesní kamarádi.
Do pařezu, do komůrky,
vítejte u Křemílka a

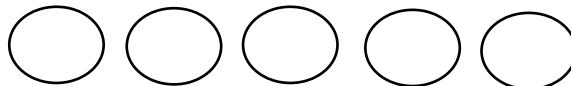
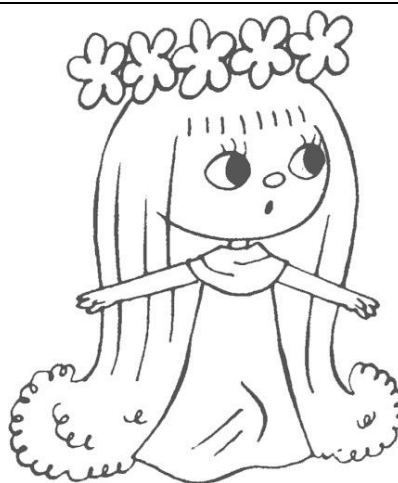
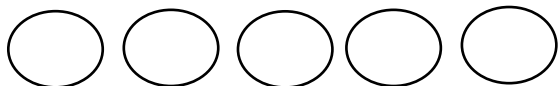
Červenou čepičku,
dobrůtky v košíčku.
Po lesní cestičce
pospíchá k babičce.

Chybu ale udělala-
do řeči se s vlkem dala!
Kdopak je ta šikulka?
Jmenuje se

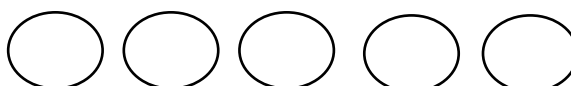
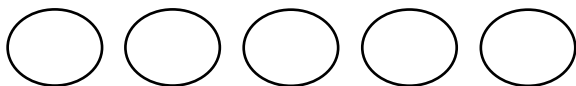
Kdopak pustil do síňky
neposedné jeskyňky?
Prý jen ohřát prstíček..
Kdopak to byl?

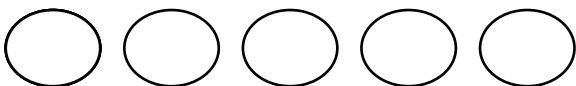
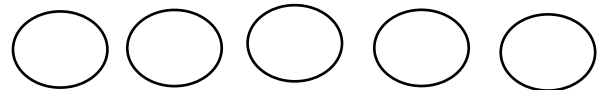
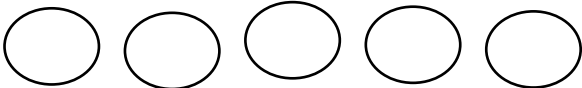
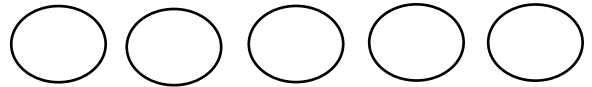
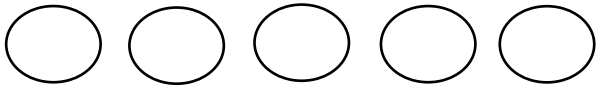

řek 2012 www.řekweb.cz

řek 2012 www.řekweb.cz

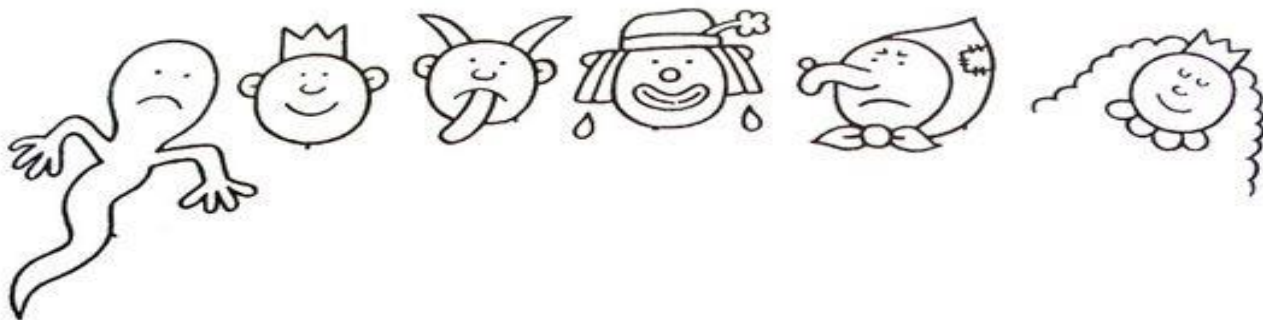
Hry s písmenky

Hledám, hledám, co mám znát, pojď mi ... (jméno dítěte) pomáhat. Do všech koutů zajdi, co začíná na K (A, L, N...), najdi.

Vytleskávání slabik

Do políček u hádanek pohádkových postav zakreslete počet slabik

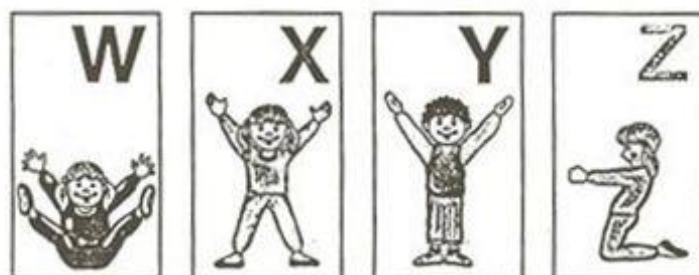
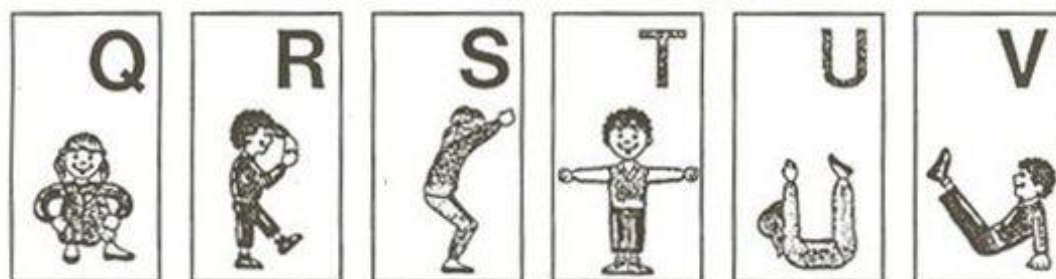
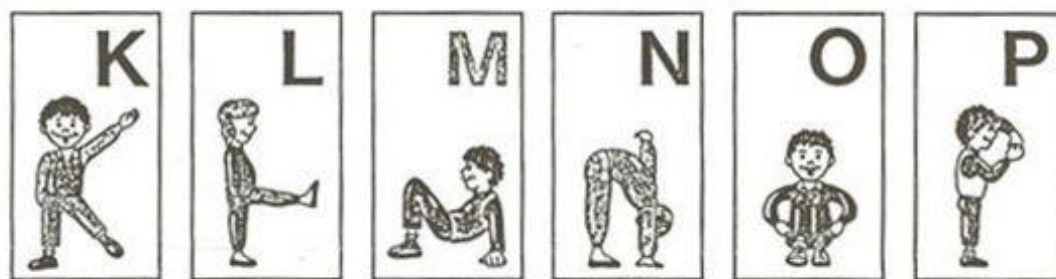
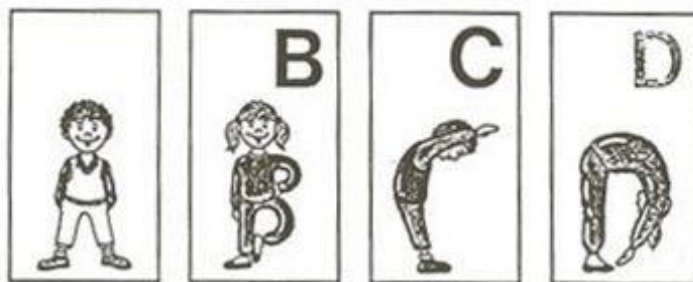
Kde bydlí pohádkové postavy

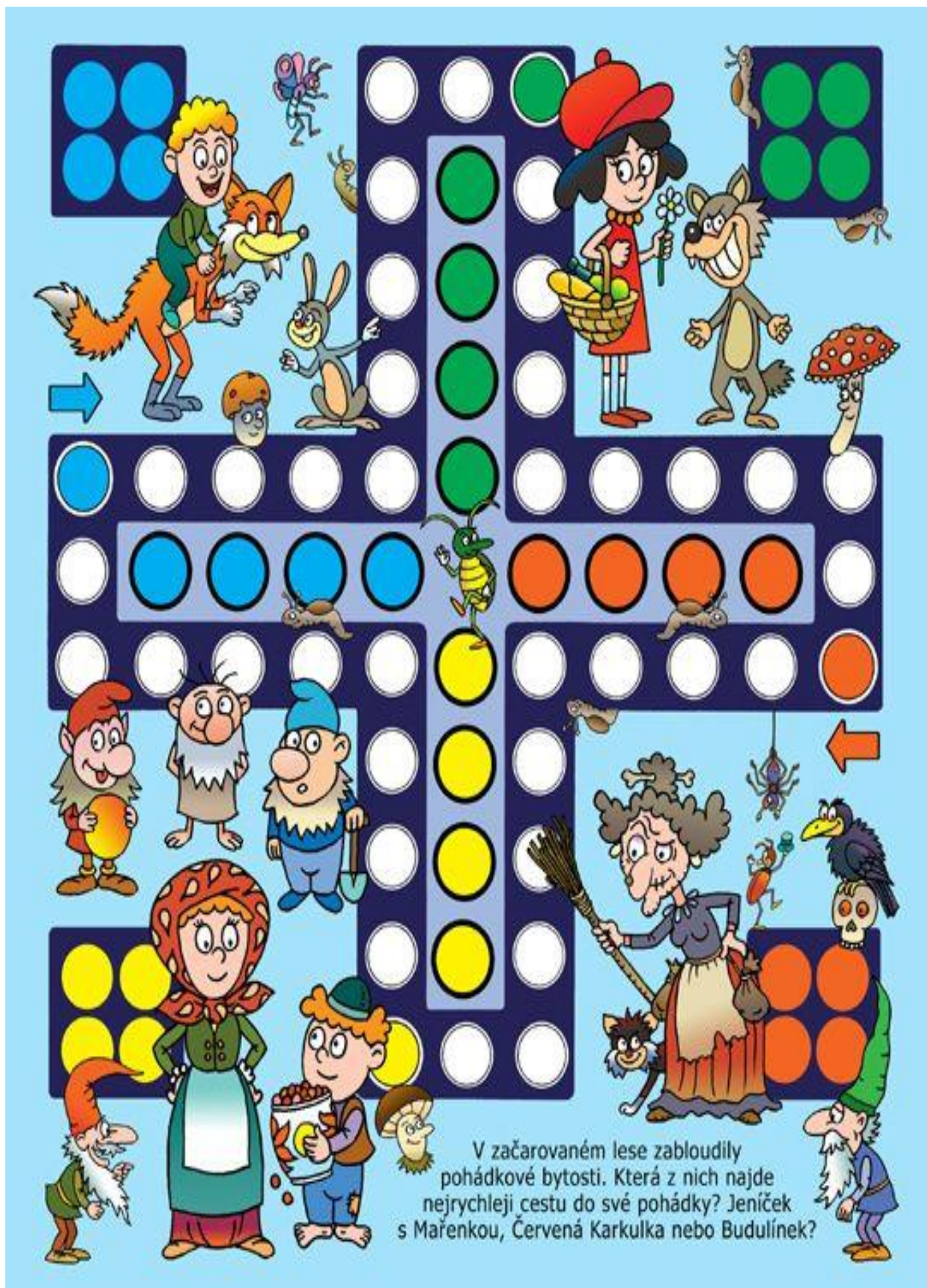

Spoj pohádkové dvojice

Rozcvičková abeceda – zacvičte si s písmenky. Jak by vypadalo zacvičené vaše jméno?

ČERVENÁ KARKULKA

OBRÁZKOVÁ POHÁDKA

ŽILA BYLA
HOLČÍČKA, KTERÉ ŘÍKALI
ČERVENÁ KARKULKA. JEDNOU
ŠLA NAVŠTÍVIT SVOU . V
JI ZASTAVIL ZLÝ . CO TO NESEŠ V
? A ONA ŘEKLA: NESU
A MOJÍ K NAROZENINÁM. A MÁŠ
PRO NÍ ? PTAL SE MAZANĚ . NEMÁM
ŘEKLA A UTÍKALA JÍ NATRHAT.
ZATÍM UTÍKAL DO BABIČČINY . TAM
SEŽRAL A LEHL SI MÍSTO NÍ DO . ZA CHVÍLI
PŘIŠLA DO A ŘÍKÁ: TY MÁŠ ALE
VELKÉ ! TO ABYCH TĚ LÉPE VÍDELA!
ODPOVĚDĚL . A TY MÁŠ ALE VELKÉ ? TO
ABYCH TĚ LÉPE SLYŠELA! A TY MÁŠ ALE VELKÉ !
CHA, TO ABYCH TĚ MOHL SEŽRAT VYKŘÍKL
SEŽRAL A LEHL SI
DO .

NAŠTĚSTÍ
ŠEL ZROVNA
OKOLO MYSLIVCE
A SLYŠEL HROZIVÉ CHRÁPÁNÍ.
PROTO SE PODÍVAL DO
A UVIDĚL V LEŽET . DOŠLO
MU, KOLIK UHODILO, VZAL , ROZPÁRAL
BŘICHO. VYSKOČILA A PO NÍ . SPOLEČNĚ
NANOSILI DO BŘICHA. BŘICHO
PAK ZAŠILI A SCHOVALI SE. SE ZA CHVÍLI
PROBUDIL, POSTAL TOTIŽ ŽÍŽEN, A ŠEL SE
NAPÍT DO . ALE JAK MĚL BŘICHO TĚŽKÉ,
PŘEVAŽIL SE, SPADL NA DNO A UTOPIL SE.
MYSLIVCE A SE RADOVALI, SNĚDLI
A A VYPILI . A NAKONEC ZAZVONIL
A POHÁDKY JE KONEC.

OTESÁNEK

OBRÁZKOVÁ POHÁDKA

ŽILI BYLI A , KTERÍ NEMOHLI MÍT DĚTI.
PROTOŽE JE ALE MOC CHTĚLI, UDĚLAL
ZE DŘEVA. DALI MU JMÉNO OTESÁNEK. JEN CO
ODEŠEL PRACOVAT DO , SE
OZVAL: MÁMO JÁ MÁM HLAD! MU DALA
KAŠE, ALE JEN POVYROSTL A ZNOVU,
ŽE MÁ HLAD. KDYŽ PŘIŠEL DOMŮ, ZJISTIL,
ŽE V JE VŠE SNĚDĚNÉ, JE VELKÝ
JAKO CELÁ KUCHYŇE A NIKDE. SE
ZHROZIL: TYS JÍ SNĚDL? ANO, A TEBE
TAKÉ SNÍM!

ODPOVĚDĚL A SNĚDL. PAK VYŠEL
Z VEN A POSTUPNĚ SNĚDL
DĚVEČKU S , PASÁČKA S , OVČÁKA
S , AŽ DOŠEL NA CESTU K . TAM POTKAL
SEDLÁKA S TAŽENÝMI . TAK HO SNĚDL
TAKÉ. BYL UŽ VELKÝ JAKO , KDYŽ DORAZIL
DO . TAM POTKAL DŘEVORUBCE. TOHO CHTĚL
SNÍST TAKÉ, ALE DŘEVORUBEC BYL MRŠTNÝ A SÍLNÝ,
ROZMÁCHNL SE A DŘEVĚNÉHO ROZŠTÍPL
NA DVĚ PŮLKY. Z VYSKOČILI ŽIVÍ A ZDRAVÍ
VŠICHNÍ, KTERÉ SNĚDL. POMOHLI DŘEVORUBCOVI
ROZSEKAT NA A BYLI RADÍ, JAK TO
všichni dobře dopadlo.

O SNĚHURCE

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

V JEDNOM SE NARODILA. PROTOŽE
MĚLA BÍLOU PLET, POJMEMNOVALI JI SNĚHURKA. BRZO
ZEMŘELA MAMINKA A PAN SE BRZO ZNOVU OŽENIL.
MACECHA ALE BYLA ZLÁ A NENÁVIDĚLA, PROTOŽE
BYLA KRÁSNĚJŠÍ NEŽ. KOTYŽ BYLO 16 LET, ZLÁ
SI ZAVOLALA KRÁLOVSKÉHO, ABY ODVEDL
DO A TAM JI ZABIL. ALE BYL HODNÝ, A TAK
MÍSTO ZABIL A PŘINESL. MEZITÍM NÁŠLA V , KDE BYDELO SEDM
TRPASLÍKŮ. BYLI RÁDI, ŽE

JIM BUDE POMÁHAT V DOMÁCNOSTI A NECHALI JI V SEBE
BYDLET. ZANEDLOUHO KOUZELNÉ PROZRAČILO, ŽE
NEZEMŘELA. SE JI TEDY ROZHODLA ZABÍT SAMU. PŘESTROJILA
SE ZA A VYRAZILA K A NABÍDLA PŘEVLEČENOU NEPOZNALA,
VZALA SI OD NÍ A S CHUTÍ SE DO NĚJ ZAKOUSLA. ALE
BYLO OTŘÁVENÉ! PADLA NA ZEM. KDYŽ
NAŠLI, SPUSTILI VELIKÝ NÁŘEK A DALI JÍ DO SKLENĚNÉ
DRUHÝ DEN OKOLO JEL MLADÝ KRÁSNÝ CIZÍ.
KOTYŽ UVIDĚL V, HNED SE DO NÍ ZAMILOVAL.
POLÍBIL JI, OTEVŘELA A OŽILA. SE JÍ TAKÉ
LÍBIL, A TAK SE BRZO NA SLAVILA SVATBA.
A macecha? Je samou nádiviči publiku.

DVANÁCT měsíčků

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

V ŽILA HODNÁ
A MĚLA MARUŠKA SE ZLOU
A PANOŠAČNOU NEVLÁSTNÍ SESTROU
BĚTOU. JEDNOU UPROSTŘED ZIMY DOSTALA
CHUŤ NA. „Jdi a dovez mi je!“ PŘIKÁZALA.
PLAKALA, ALE VYDALA SE DO UNUTNÉ VÁLCE. BLOUVILA AŽ
DOŠLA K, OKOLO KTERÉHO SEDĚLO 12 MUŽŮ-MĚSÍČŮ
V ROCE. JE HEZKY POPROŠILA O, ABY
KTERÝ PRŮJE VLÁD, POKYNU NA DÍKÉ STRANĚ, ABY
SE NA CHVÍLI UVAL VLÁD. EN TO ČERVEN, ZVĚD A NAJEDNOU
SE VŠE V OKOLÍ ZKREZLENALO A VYDOSTI KÁŘEK S RYCHLE
SESBÍRALA, PODĚKOVALA A SPĚCHALA DO ZA TÝDEN
DOSTALA CHUŤ NA A TAK HNED VYHODILA.

DO ZIMY, ABY JÍ JE PŘINESLA. SE
ZNNOU BRODILA K 12 MĚSÍČŮ, KOTYŽ
JE NÁŠLA, S PLÁČEM JE PROŠILA O POMOC.
POKYNU -MĚSÍČI ZÁŘÍ, ABY SE NA CHVÍLI UVAL VLÁD.
ZVĚD ZAPLÁPOVAL A PO CHVÍLCE SE NA
OBJEVILA JE RYCHLE SESBÍRALA A HEZKY PODĚKOVALA
12 MĚSÍČŮM A VRÁTILA SE DOMŮ. SE ZLOU SESTROU ALE BRZY
DOSTALA CHUŤ NA DALŠÍ. OD VYZVĚDĚLY CESTU K
12 MĚSÍČŮ. KDYŽ K NIM DOŠLY, NEPOZDRAVILY A HNED PŘIKÁZALY, ŽE TAKÉ
CHTĚJÍ SE ZAPRACÍ, ZVĚD A ROZPOUTALA SE
OBROVSKÁ SNĚHOVÁ BOUŘE, VE KTERÉ I SE ZLOU
NANIZY ZMIZELY. SI ČASEM NÁŠLA A ŽILA
S NÍM ŠÁSTNĚ PLOVNÁ LÉTA.

O ošklivém KÁČÁTKU

U BYLO KACHNÍ A V NĚM
NĚKOLIK JEDNO ALE BYLO TROCHU JINÉ.
A KDYŽ SE Z VYLÍHLA, Z TOHO JINÉHO
SE VYLÍHLO, KTERÉ BYLO TAKÉ JINÉ. OSTATNÍ SE
MU SMÁLA, JAK JE OŠKLIVÉ. I MÁMA SE K NĚMU NECHOVALA
TAK HEZKY. Z TOHO BYLO VELMI SMUTNÉ. TAK TO ŠLO DEN
PO DNĚ, AŽ SE ROZHODLO, ŽE UTEČE NA
TAM SE MU ALE TAKÉ A DALŠÍ ZVÍŘÁTKA
I POSMÍVALI, ŽE VYPADÁ JAKO OŠKLIVÉ.
BLÍŽILA SE ZIMA A UTEKLO Z
USADILLO SE V OPUŠTĚNÉM LABUTÍM

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

U ZAMRZÉHO. NA JAŘE UŽ BYLO ÚPLNĚ ZOUFALÉ
BÁLO SE, ŽE, KTERÉ PRAVĚ PŘILETĚLY Z TEPÝCH KRAJIN,
JEJ POTRESTAJÍ, ŽE BEZ DOVOLENÍ BYDLELO V JEJICH
JAK ALE BYLO PŘEKVAPENÉ, KDYŽ SE K NĚMU ZAČÁLY
CHOVAT HEZKY. A PAK SE PODÍVALO DO
A JAKO V ZRCADLE ZJISTILO, ŽE SE VELMI PODOBÁ. TAK
TO TEDY BYLO! NEBYLO MLÁDĚTEM, ALE KRÁSNÉ
A VZNEŠENÉ. V TU CHVÍLI SE HEJNO
VZNESLO DO VZDUCHU A, VLASTNĚ MLÁDĚ, TAKÉ
ROZTÁHLO A VZLÉTLLO. ZAKROUŽILO NAD
A PŘIDALO SE K HEJNU, KTERÉ JEJ PŘIJALY
DO SVÉHO STŘEDU. TO BYLO RADOSTI, ŽE NAŠLO
NOVOU RODINU.

DLOUHÝ, ŠIROKÝ a Bystrozraký

SE ZAMILOVAL DO KRÁSNÉ
A VYDAL SE DO SVĚTA, ABY JI VYSSVOBODIL Z MOCI
ZLÉHO. CESTOU POTKAL
A POŽÁDAL JE, ABY HO DOPROVÁŽELA. SPOLEČNĚ
DORAZILI DO VELKÉHO. HNED SE OBJEVIL
SE TŘEMI ŽELEZNÝMI OKOLO
PASU A PŘIVEDL. PŘIKÁZAL
ŽE MUSÍ PO TŘI NOCI UHLÍDAT, JINAK ŽE ZKAMENÍ.
I KDYŽ SE SNAŽILI NESPAT, VŠICHNI USNULI A ZMIZĚLA. JAKMILE
SE PROBUDILI, SE ROZHLÉDL A UVIDĚL ZAKLETOU DO
NA DALEKÉM. PŘINESL, ŽE KTERÉHO VYSKOČILA
ROZZLOBENÝ. PŘÍŠEL

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

O PRVNÍ DRUHOU NOC

TAKÉ VŠICHNI USNULI A BYLA PRYČ. JI UVIDĚL
JAKO V NA RAMENOU DONESL
K, TEN SVÝM ZRAKEM PROPÁLIL DO DÍRU, VZALI
A HONĚM ZPÁTKY. SE PROMĚNILA DO LIDSKÉ PODOBY
A PŘÍŠEL O DRUHOU. TŘETÍ NOC ZNOVU
ZMIZĚLA A RÁNO JI UVIDĚL JAKO NA DNĚ
MOŘE. DONESL NA RAMENOU, TEN
VYPIL MOŘE, VZAL A SPĚCHAL ZPĚT
DO. PRAVĚ VČAS! SE PROMĚNIL V
A PŘÍŠEL O TŘETÍ ŽELEZNOU.
PROMĚNIL SE V, ODLETĚL PRYČ A VŠICHNI
BYLI ZACHRÁNĚNI.

PRINCEZNA NA HRÁŠKU

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

V JEJNOM MĚLI, KTERÝ SE MĚL OŽENIT. ŽÁDNOU
SI ALE NEMOHL VYBRAT, NA KAŽDÉ SE MU NĚCO NELÍBILLO.
JEJNÉ BOUVĚLIVÉ MOCI NA ZAKLEPALA V ODKANĚCH
A CHTĚLA, ABY JI HNED UVEDLI KE
PRAK PROZRADILA, ŽE JE BOHATOU Z VZDÁLENÉ ZEMĚ.
JAKMILE JI UVEDL, SE DO NÍ HNED ZAMILOVAL. ALE
S SE MRAČEL. „JAK TO, ŽE NEMÁŠ A SLUHY?
A PROČ MÁŠ TAK OŠÁVĚNÝ?“ CHTĚLI VĚDĚT. „CESTOU DO VAŠHO
KRÁLOVSTVÍ MĚL MÍT NECHODU. TAK JSEM VYRAZILA SAMO
PŘÍŠKY“ ŘEKL. JI ALE NEVĚŘILA. „TAK MŮŽEME

POČKAT, AŽ PŘIJDE V
CELÁ MÁ KRÁLOVSKÁ DROUŽINA, NUBÍŽELA „TO NEBUDE POTÍČKA;
USMÁLA SE. „VŘÍTEL JI UMĚNĚNÁ, VYPIŠ SE A RÁNO SI O TOM POPOVÍDÁME.“
NEOMLA PRO PŘIPRAVIT SE 7 NĚKTERÝ
TÍP NEAMĚŘEJÍM A KTERÉ NA NŘELI, POD TU
NEKPODNEJŠÍ TAK DALA JEJNO ZRNKO, RÁNO SE PŘÍŠLA
ZEPTAT, JAK SE VYSPALA. „HROZNĚ! VŮBEC JSEM NEMOHLA
USNOUT. CELOU NOC MNE NĚCO TLÁČILO.“ ODPOVĚĚLA OSMALA.
„SLÁVA“, ZARADOVALA SE. „JSI TĚDY SKUTEČNÁ!“
HNED TU ZPRÁVU ODEŠLA KČET A JAKMILE PŘIVEL
S VĚCM, MOHLA SE SLAVIT SKATBA.

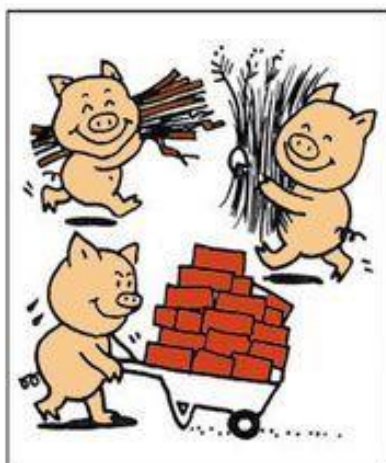
O KOBLÍŽKOVÍ

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

UVEKLA PRO
A DALA HO VYCHLADIT NA ALE
SE NECHTĚLO, ABY HO
SE PÍŠNÍČKU. „JÍ Koblížek, Koblížek, na másle smáčený,
cukrem sypaný. Jsem vtěkl, jsem vtěkl.“
V POLI POTKAL A TEN MU ŘÍKÁ. „TY SE MI LÍBÍŠ, JÍ
TĚ SNÍM!“. I NESNÍŠ, ODPOVĚĚL. „RADĚJI SI POSLECHNI
MOU PÍŠNÍČKU.“ „JÍ Koblížek, Koblížek, na másle smáčený,
cukrem sypaný. Jsem vtěkl, jsem vtěkl.“
A TOBĚ TAKÉ VTEČU! DOZPÍVAL, ROZBĚHL SE
A UTÍKAL PŘÍČ. NA KRAJI POTKAL
JÁ MÁM UKRUTNÝ HLAD.

A TAK TĚ SNÍM!
ZABAUČEL „I NESNÍŠ“,
RADĚJI SI POSLECHNI MOU PÍŠNÍČKU, SMÁL SE
A ZAČAL ZPÍVAT: „JÍ Koblížek, Koblížek, na másle smáčený,
cukrem sypaný. Jsem vtěkl, jsem vtěkl.“
A TOBĚ TAKÉ VTEČU! DOZPÍVAL, ROZBĚHL SE
A HO UŽ NEDOHLEDNĚ. UPROSTŘED ŽILA VYCHTRALÁ
LSTIVÁ, UŽ Z DÁLKY POSLOUCHALA PÍŠNÍČKU A ROZDOPLA
SE HO SNÍST. JEN CO K NÍ PŘIBĚHL, SE USMÁLA
A POVĚĚLA: „RÁDA BICH SLYŠELA TVOU PÍŠNÍČKU, ALE JÁ UŽ
JSEM STARÁ A ŠPATNĚ SLYŠÍM. POUŽ, SEDNI SI NA MŮJ
A ZAPÍVEJ MI JI DO.“ DOBRÁK NIC NETUŠIL,
SEDL SI NA A JEN CO ZAČAL ZPÍVAT,
TRHNULA HLAVOU A CHRAMST!!!
SNĚDLA!

Pohádky – řazení děje podle posloupnosti

Náměty na tvoření

